

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 771/2020
07.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгише Радисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару 5К.бр.555/17 од 06.09.2019. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1.бр.116/19 од 21.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгише Радисављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару 5К.бр.555/17 од 06.09.2019. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1.бр.116/19 од 21.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару 5К.бр.555/17 од 06.09.2019. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену мера електронског надзора, а у коју казну се окривљеном урачунава време које је провео у притвору од 27.01.2017. године до 10.03.2017. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару износ од 6.000,00 динара, те да на име судског паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1.бр.116/19 од 21.02.2020. године, делимичним уважавањем жалби Основног јавног тужиоца у Новом Пазару и браниоца

окривљеног АА - адвоката Драгише Радисављевића, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Пазару 5К.бр.555/17 од 06.09.2019. године у погледу одлуке о казни, тако што је Виши суд у Новом Пазару окривљеног АА због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 27.01.2017. године до 10.03.2017. године, а коју казну ће окривљени издржавати у одговарајућој затворској установи, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драгиша Радисављевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати Основном суду у Новом Пазару на поновно суђење, као и да одложи упућивање окривљеног на издржавање казне затвора или уколико у међувремену буде ступио на издржавање казне да се исто прекине, а да окривљеног и његовог браниоца обавести о седници већа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда искључиво заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на исказима сведока ББ и ВВ, радница Центра за социјални рад у Новом Пазару, те на исказу сведока др ГГ - дежурног лекара специјалисте и на садржини његовог медицинског извештаја број протокола 1369/2017, а без којих незаконитих доказа очигледно не би могла бити донета осуђујућа пресуда. По ставу браниоца искази наведених сведока су незаконити из разлога јер су се исти приликом свог сведочења изјашњавали о чињеницама које су сазнали од оштећене ДД, супруге окривљеног и то сведоци ББ и ВВ о ономе што им је оштећена испричала у просторијама Полицијске управе у Новом Пазару када је приступила због пријављеног насиља у породици, док се сведок др ГГ у свом извештају и на главном претресу изјаснио о анамнестичким подацима које му је дала оштећена и то да ју је тукао њен супруг и нанео јој лаке телесне повреде, при чему је оштећена током поступка искористила своје право да не сведочи против окривљеног који је њен супруг.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Драгише Радисављевића били су предмет разматрања Вишег суда у Новом Пазару који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Новом Пазару 5.К.бр.555/17 од 06.09.2019. године. Виши суд у Новом Пазару као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на странама 3 и 4 другостепене пресуде Кж1.бр.116/19 од 21.02.2020. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

И по налажењу Врховног касационог суда искази наведених сведока представљају законите доказе на којима се пресуда може заснивати, обзиром да из списка предмета произилази да су сведоци ББ и ВВ, раднице Центра за социјални рад у Новом Пазару на главном претресу одржаном пред Основним судом у Новом Пазару дана 13.03.2017. године, а сведок др ГГ - дежурни лекар специјалиста, који је критичног дана извршио лекарски преглед оштећене, на главном претресу одржаном дана 21.03.2017. године, испитани у свему у складу са законским одредбама које се односе на доказну радњу испитивање сведока, те да из садржине њихових исказа произилази да су се ови сведоци изјашњавали о својим непосредним сазнањима до којих су дошли у оквиру обављања активности из свог делокруга рада. Околност да је привилеговани сведок оштећена ДД искористила своје право да не сведочи на главном претресу и да је њен претходно дати исказ издвојен из списка предмета, не може претпостављати незаконитост извођења других доказа, у конкретном случају испитивања сведока који се изјашњавају о својим непосредним сазнањима при обављању активности из делокруга свога рада, а у оквиру којих активности су обављали разговоре са привилегованим сведоком који је током трајања кривичног поступка искористио своје право да не сведочи, односно сведок др ГГ је извршио лекарски преглед привилегованог сведока оштећене.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгише Радисављевића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић